

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 264/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 25 lipca 2023 r., sygn. akt III Ko 162/20			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.po</p>	<p>Prokurator wyrokowi zarzucił: obrazę przepisów prawa materialnego, tj. art. 361 § 2 kc polegającą na dowolnym i bezpodstawnym uznaniu, że odpowiednią kwota odszkodowania z tytułu utraconego wynagrodzenia poprzez W. F. jest kwota 94 236,72 zł niepomniejszona o kwotę podatku dochodowego od osób fizycznych obowiązującego w dniu wyrokowania, podczas gdy</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	<p>naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany realnie poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono, a więc osiągane przez niego dochody winny być pomniejszone o obowiązujące daniny, tj. podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne, co nakazuje uznać zasądzoną przez Sąd I instancji kwotę odszkodowania za rażąco wygórowaną, skutkującą bezpodstawnym wzbogaceniem wnioskodawcy</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że Sąd I instancji prawidłowo ustalił okres przebywania represjonowanego w zakładzie karnym, zawód, który wykonywał przed zatrzymaniem, wysokość wynagrodzenia, które w tamtym czasie otrzymywałby</p>				

i odniósł je do przeciętnego wynagrodzenia w I kwartale 2023r. Wskazują na to wprost wyliczenia odszkodowania zawarte w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, czego skarżący nie kwestionuje.

Sąd Okręgowy przy tym od wyliczonej kwoty odszkodowania nie odliczył podatku od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne, gdyż daniny te w latach 1953-1954 nie obowiązywały.

Chociaż idea ubezpieczeń społecznych powstała 24 października 1934 r., kiedy to prezydent Ignacy Mościcki podpisał rozporządzenie o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym. To jednak dopiero ustawą o systemie ubezpieczeń społecznych od 1999r. wprowadzono składkę na ubezpieczenie rentowe w wysokości 13% podstawy

wymiaru składek (finansowanej przez płatnika składek i ubezpieczonego w wysokości 50% składki, czyli po 6,5%).

Z kolei chociaż podatek od wynagrodzeń wprowadzono ustawą z dnia 4 lutego 1949 r., to jednak podatek dochodowy od osób fizycznych w Polsce uregulowano ustawą dopiero z dnia 26 lipca 1991 r.

Obowiązywał wprawdzie podatek wyrównawczy, ale od 1 stycznia 1958 do 31 grudnia 1991r. i dotyczył podatników indywidualnych. Sprowadzał się do dodatkowego opodatkowania osób, których dochody w roku podatkowym przekroczyły pewien ustalony przez Ministerstwo Finansów limit. Dotyczył on zarówno wolnych zawodów (artystów, adwokatów itp.), jak i osób zatrudnionych w tzw. gospodarce społecznej. Osoba, której dochód przekroczył limit, zobowiązana była do składania zeznania

podatkowego (osoby o dochodach niższych nie miały obowiązku takich zeznań składać), ale przecież prokurator nie podjął nawet próby wykazania, że zmarły był taką osobą.

Skarżący stwierdzając przy tym bardzo ogólnikowo, że gdyby W. F. zarobkował musiałby te daniny uiścić nie pofatygował się o wskazanie aktu prawnego wówczas to regulującego (ani nawet tych obecnie) ani też nawet nie dokonał stosownych wyliczeń tj. o jakie konkretnie kwoty pomniejszył zasądzoną kwotę odszkodowania i dlaczego domaga się zasądzenia akurat 64 570,35 zł. Nie sposób zaś domyślać się, co autor apelacji akurat w tym względzie miał na myśli. Miast tego przytoczył jedynie dwa orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, które precyzują jedynie definicję szkody w rozumieniu art. 361 § 2 kc.

Co jednak kluczowe skarżący nie

<p>zauważa, że sam popada w sprzeczność z jednej strony domagając się pomniejszenia zasądzonej kwoty o podatek dochodowy od osób fizycznych, a z drugiej strony stwierdzając, że zasądzona kwota zwolniona jest, na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 3 a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, od podatku dochodowego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kwoty zasądzonego na rzecz A. W. odszkodowania do wysokości 64 570,35 zł, tj. kwoty pomniejszonej o podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie społeczne.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak było podstaw do zmodyfikowania wyroku w</p>			

<p>postulowanym kierunku skoro Sąd Okręgowy w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy wyliczył kwotę odszkodowania, a swoje stanowisko w sposób logiczny oraz przekonujący uzasadnił.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Pełnomocnik wnioskodawczyni zarzucił:</p> <p>1.naruszenie prawa materialnego poprzez niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 ustawy o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w zw. z art. 552 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 361 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie dla potrzeb zasądzenia odszkodowania jako utraconego wyłącznie okresu 20 miesięcy i 14 dni pozbawienia wolności, w sytuacji gdy skazany po warunkowym zwolnieniu z odbywania kary z dniem 30 grudnia</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

1954r. w dalszym ciągu nie mógł podjąć pracy wobec leczenia przewlekłej choroby gruźlicy, która albo zaraził się podczas pobytu w warunkach więziennych albo też nawet przyjmując, iż nie ma dowodu na to, iż do zarażenia doszło w więzieniu, to z całą pewnością mając na uwadze jak to wskazał Sąd Okręgowy notoria powszechne, co do skrajnego niedożywienia, braku ciepłej odzieży, brudnych zawilgoconych i niedogrzewanych cel, srogich zim doszło do rozwinięcia intensywnej postaci choroby, której intensywność skłoniła władzę do warunkowego zwolnienia osadzonego i skutkowało niemożnością podjęcia przez niego pracy zarobkowej, co ustalił sąd, a przyczyny niemożności podjęcia pracy musiały być rzeczywiste nie bezsporne wobec obowiązującego w okresie od roku 1950 przymusu pracy na mocy ustawy z dnia 7 marca 1950r. o

zapobieżeniu
płynności kadr
pracowników w
zawodach lub
specjalnościach
szczególnie ważnych
dla gospodarki,

2. naruszenie prawa
materialnego
poprzez niewłaściwe
zastosowanie art.
8 ust. 1 ustawy
o uznaniu za
nieważne orzeczeń
wydanych wobec
osób
represjonowanych
za działalność na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego w zw. z
art. 552 kodeksu
postępowania
karnego w zw. z
art. 361 kodeksu
cywilnego poprzez
nie przyjęcie dla
potrzeb zasądzenia
odszkodowania
kwoty ekwiwalentu
za urlop
wypoczynkowych
jaki przysługiwałby
ojcu
wnioskodawcy za
okres 20 miesięcy
i 14 dni, gdyby w
czasie pozbawienia
go wolności
wykonywał pracę,

3. naruszenie prawa
materialnego
poprzez niewłaściwe
zastosowanie art.
8 ust. 1 ustawy
o uznaniu za
nieważne orzeczeń
wydanych wobec

osób
represjonowanych
za działalność na
rzecz niepodległego
bytu Państwa
Polskiego w zw. z
art. 552 kodeksu
postępowania
karnego w zw. z
art. 415 kodeksu
cywilnego poprzez
przyjęcie, iż krzywda
pozostająca w
normalnym
adekwatnym
związku
przyczynowym z
wydaniem wyroku
uznanym za
nieważny ogranicza
się wyłącznie do
okresu 20 miesięcy
i 14 dni faktycznego
pozbawienia
wolności, podczas
gdy ojciec
wnioskodawczyni
przez okres dalszych
2 lat odbywał także
karę pozbawienia
wolności rac
honorowych, a
ponadto skutki
pogorszenia jego
stanu zdrowia
rzutowały na jego
komfort życia aż do
jego śmierci,

4.naruszenie prawa
materialnego
poprzez niewłaściwe
zastosowanie art.
8 ust. 1 ustawy
o uznaniu za
nieważne orzeczeń
wydanych wobec
osób
represjonowanych
za działalność na

rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego w zw. z art. 552 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 415 kodeksu cywilnego poprzez przyjęcie, iż kwota 20.000 zł zadośćuczynienia odpowiada krzywdzie jaką wycierpiał ojciec wnioskodawczynie podczas odbywania kary pozbawienia wolności, w sytuacji gdy warunki odbywania kary doprowadziły do powstania względnie rozwiniętego stanu chorobowego skutkującego tak złym stanem zdrowia, iż doprowadził on do warunkowego zwolnienia skalnego z reszty odbywania kary pozbawienia wolności oraz do braku dalszej aktywności zawodowej przez całe życie i spędzeniu długich okresów czasu na przymusowej rehabilitacji, co zostało udokumentowane zdjęciami z pobytów w sanatoriach;

W zażaleniu podniósł zarzuty:

	<p>1.naruszenia art. 15 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych poprzez jego niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, iż w niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki do podwyższenie minimalnej stawki wynagrodzenia,</p> <p>2.art. 12 Kodeksu etyki radców prawnych poprzez jego błędną wykładnię i w konsekwencji przyjęcie, że ilość nakładu pracy poczynionej przez pełnomocnika, w tym dojazdów do siedziby Sądu oraz poświęcony czas winien być oceniony wyłącznie przez pryzmat sumienności i należytej staranności wynikających z obowiązków rady prawnego,</p>			
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo</p>				

zasadny albo niezasadny		
<p>W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że na podstawie kompletnego zgromadzonego materiału dowodowego Sąd Okręgowy poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne i wyliczył zasądzone kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia.</p> <p>W realiach sprawy wnioskodawczymi nie wykazała, aby jej zmarły ojciec przed zatrzymaniem i osadzeniem był zdrowy i nie chorował na gruźlicę. Jak przy tym wynika z opinii biegłego, którego przecież wiadomości specjalnych nie kwestionuje skarżący, z uwagi na brak dokumentacji nie sposób wykluczyć, aby jeszcze przed osadzeniem choroba ta była utajona. Nie jest możliwa ocena stanu zaawansowania choroby, stosowanego leczenia, progresji choroby i powstania szkód pogrążliczych na żadnym etapie choroby. Skarżący</p>		

zresztą w swojej skardze także nie naprowadza żadnych dowodów w tym względzie .

Z kolei okoliczność, że właśnie z uwagi na gruźlicę i pogarszający się stan zdrowia ojciec A. W. został warunkowo przedterminowo zwolniony, a następnie długotrwale leczył się i nie mógł podjąć pracy zarobkowej nie budzi wątpliwości. Tyle tylko, że skoro nie ustalono, że W. F. zachorował właśnie w izolacji, to nie sposób rozciągnąć okresu w zakresie odszkodowania oraz zadośćuczynienia po 30 grudnia 1954r.

Pobyt zaś w warunkach urągających egzystencji tj. skrajne niedożywienie, brak ciepłej odzieży, brudne, zawilgocone i nieogrzewane cele – Sąd Okręgowy uwzględnił przecież zasądzając odszkodowanie właśnie za okres pobytu w izolacji. Nie jest bowiem notorią, iż warunki bytowe powodowały, iż każdy więzień utracił „zdrowie i

zdolności zarobkowania” i tym samym po opuszczeniu izolacji nie mógłby podjąć pracy zarobkowej, co Sądowi odwoławczemu wiadomo z urzędu.

Dalej przyjęcie przez Sąd Okręgowy kwoty 20.000 zł za każdy miesiąc izolacji tj. prawie trzykrotność przeciętnego wynagrodzenia w I kwartale 2023r. uwzględnia tak urągające warunki bytowe, a więc dolegliwości natury fizycznej, psychicznej, rozłąkę z najbliższymi, zły stan zdrowia, przebywanie w warunkach ciągłego poczucia zagrożenia, pozbawienie możliwości rozwoju osobistego, pozbawienie możliwości poprawy sytuacji majątkowej swojej i rodziny, dbałości o los swojej rodziny, a także narażenie na utratę dobrego imienia ojca.

Brak oczywiście podstaw do kwestionowania, że zmarły zmuszony był leczony w sanatoriach, ale nie wykazano, aby gruźlicą zaraził się w

warunkach izolacji.
Twierdzenie przy
skarżącego, iż
pracownik fizyczny
– murarz z
racji wykonywanej
pracy musiał być
człowiekiem
zdrowym jest
pozbawione
podstaw, gdyż
rozwijająca się
gruźlica w latach
40 i 50 –tych
była częstą chorobą
także w warunkach
wolnościowych i
rozwijała się
niezależnie od
wykonywanego
zawodu.

Oczywistym jest,
że nie sposób
porównywać
zasądzonych kwot
zadośćuczynienia
jedynie poprzez
okres izolacji, jak
chciałby tego
skarżący powołując
się na orzeczenie
wydane w innym
postępowaniu, ale
wpływ na to mają
warunki panujące w
izolacji, cierpienia
fizyczne i przeżycia
psychiczne danej
osoby.

Niezasadne było
domaganie się
ekwiwalentu za
urlop
wypoczynkowy,
który miałby
przysługiwać
zmarłemu, gdyż
wyliczając kwotę

odszkodowania Sąd Okręgowy uczynił to w oparciu o pełen okres izolacji. Dywagacje zaś pełnomocnika, że w okresie tym zmarły nie korzystałby z owego urlopu, ale byłby mu wypłacony ekwiwalent są dowolne. Nie wykazał bowiem z czego wywodzi te okoliczność. Notorią przy tym jest, że każdy pracownik korzysta corocznie z przysługującego mu urlopu wypoczynkowego.

Rację natomiast ma skarżący wywodząc w wniesionym zażaleniu, że zasądzona na rzecz wnioskodawczyni minimalna kwota z tytułu ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie uwzględnia ani nakładu jego pracy ani kosztów dojazdu do siedziby Sądu (choć mieści się ona w tej samej miejscowości).

Oczywiste przy tym jest, że stawiennictwo na rozprawach, sporządzenie stosownych pism mieści się w granicach

<p>staranności, która winna cechować każdego pełnomocnika. Tyle tylko, że z pola widzenia Sądu I instancji umknęło, że postępowanie było prowadzone rozwlekle, bez należytej koncentracji materiału dowodowego, co spowodowało, że w nieskomplikowanej sprawie pełnomocnik musiał uczestniczyć aż w 10 terminach rozpraw. Powodowało to konieczność przygotowania się do każdej z nich, składania pism, oświadczeń. Owe zaś czynności nie zostały uwzględnione w przyznanej kwocie, co wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana wyroku poprzez zasądzenie na rzecz wnioskodawcy dalszych kwot tj. 204.667 zł tytułem zadośćuczynienia i 205.764 zł tytułem odszkodowania.</p> <p>W zażaleniu wniósł o jego zmianę poprzez zasądzenie na rzecz</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

wnioskodawczyni dalszej kwoty 1200 zł netto.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
<p>Brak było podstaw do zmodyfikowania wyroku w postulowanym kierunku skoro Sąd Okręgowy w oparciu o prawidłowo zgromadzony materiał dowodowy wyliczył kwoty odszkodowania oraz zadośćuczynienia, a swoje stanowisko w sposób logiczny oraz przekonywujący uzasadnił.</p> <p>Należało przy tym uwzględnić wniosek zawarty w zażaleniu, gdyż zasądzając koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie uwzględniono nakładu pracy pełnomocnika ani kosztów jego dojazdu do siedziby Sądu.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			

4.1.		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Kwoty odszkodowania i zadośćuczynienia		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Sąd Okręgowy ocenił wszechstronnie i przekonywująco kompletny materiał dowodowy. Wskazał, które z dowodów uznał za wiarygodne, a które nie i dlaczego, a zasądzone kwoty w sposób prawidłowy wyliczył i stanowisko swoje w oparciu o obowiązujące przepisy uargumentował.		

1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia i			

umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
III	Na podstawie § 11 ust. 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych		

	(Dz.U. 2022r.1166 z późniejszymi zmianami), zgodnie z wnioskiem pełnomocnika wnioskodawczyni, zasądzono na jej rzecz od Skarbu Państwa zwrot wydatków związanych z ustanowieniem pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.	
IV	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz.U.2021.1693 z późniejszymi zmianami).	
7. PODPIS		
SSO del. Iwona Gdula SSA Piotr Brodniak SSA Andrzej Wiśniewski		

1.3 Granice zaskarżenia	
--------------------------------	--

Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Kwota zasądzonego odszkodowania		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1		

	k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1.3 Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik wnioskodawczyni		

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wysokość zasądzonego zadośćuczynienia i zasądzona kwota kosztów zastępstwa procesowego	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana